Kohtulahendite kogumik

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENDI MÄÄRUS

14. jaanuar 2016*

Ajutiste meetmete kohaldamine — Apellatsioonkaebus — Euroopa Liidu Üldkohtu otsuse täitmise peatamine — Taotlus, milles palutakse käsitleda konfidentsiaalsena teatud teavet Euroopa Komisjoni otsuses, milles tuvastatakse keelatud kokkulepe Euroopa autoklaasi turul — Komisjoni rahuldamata jätmise otsus ja Üldkohtu otsus, milles jäetakse rahuldamata selle otsuse peale esitatud tühistamishagi — Kiireloomulisus — Oluline ja hüvitamatu kahju — Puudumine

Kohtuasjas C-517/15 P-R,

mille ese on ELTL artiklite 278 ja 279 alusel 25. septembril 2015 esitatud kohaldamise peatamise taotlus,

AGC Glass Europe SA, asukoht Brüssel (Belgia),

AGC Automotive Europe SA, asukoht Fleurus (Belgia),

AGC Prantsusmaa SAS, asukoht Boussois (Prantsusmaa),

AGC Flat Glass Italia Srl, asukoht Cuneo (Itaalia),

AGC Glass UK Ltd, asukoht Northampton (Ühendkuningriik),

AGC Glass Germany GmbH, asukoht Wegberg (Saksamaa),

esindajad: advokaadid L. Garzaniti, A. Burckett St Laurent ja F. Hoseinian,

apellandid,

teine menetlusosaline:

Euroopa Komisjon, esindajad: G. Meessen ja P. Van Nuffel ning F. van Schaik, kohtudokumentide kättetoimetamise aadress Luxembourgis,

kostja esimeses kohtuastmes,

EUROOPA KOHTU ASEPRESIDENT,

olles ära kuulanud kohtujuristi M. Szpunar,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

määruse

1 Apellatsioonkaebuses, mis esitati Euroopa Kohtule 25. septembril 2015, palusid AGC Glass Europe SA, AGC Automotive Europe SA, AGC France SAS, AGC Flat Glass Italia Srl, AGC Glass UK Ltd ja AGC Glass Germany GmbH Euroopa Kohtul tühistada Euroopa Liidu Üldkohtu 15. juuli 2015. aasta otsus AGC Glass Europe jt *vs.* komisjon (T-465/12, EU:T:2015:505, edaspidi „vaidlustatud kohtuotsus"), millega Üldkohus jättis rahuldamata nende hagi, milles nõuti, et tühistataks komisjoni 6. augusti 2012. aasta otsus K(2012) 5719 (lõplik), millega jäeti rahuldamata apellantide poolt komisjoni presidendi 13. oktoobri 2011. aasta otsuse 2011/695/EL (ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes) (juhtum COMP/39.125 – autoklaas) artikli 8 alusel esitatud konfidentsiaalsena käsitlemise taotlus (edaspidi „vaidlusalune otsus").

2 Eraldi dokumendiga, mis esitati Euroopa Kohtu kantseleisse samal päeval, esitasid apellandid ELTL artiklite 278 ja 279 alusel käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse, milles nad palusid vaidlustatud kohtuotsuse täitmine ja vaidlusaluse otsuse kohaldamine peatada.

3 Euroopa Komisjon esitas oma kirjalikud seisukohad 23. oktoobril 2015. Apellantide ja komisjoni suulised seisukohad kuulati ära 10. detsembril 2015.

Vaidluse taust ja vaidlustatud kohtuotsus

4 Komisjon võttis 12. novembril 2008 vastu otsuse K(2008) 6815 (lõplik) [EÜ] artiklis 81 ja EMP lepingu artiklis 53 sätestatud menetluse kohta mitme autoklaasitootja suhtes, sealhulgas apellandid (juhtum COMP/39.125 – autoklaas) (edaspidi „autoklaasi otsus").

5 25. märtsi 2009. aasta kirjas teatas komisjoni konkurentsi peadirektoraat apellantidele muu hulgas oma kavatsusest avaldada vastavalt nõukogu 16. detsembri 2002. aasta määruse (EÜ) nr 1/2003 [EÜ] artiklites 81 ja 82 sätestatud konkurentsieeskirjade rakendamise kohta (EÜT 2003, L 1, lk 1; ELT eriväljaanne 08/02, lk 205) artiklile 30 oma veebisaidil autoklaasi otsuse mittekonfidentsiaalne versioon juhtumi autentsetes keeltes, see tähendab inglise, prantsuse ja hollandi keeles. Lisaks palus konkurentsi peadirektoraat apellantidel kindlaks teha, kas esineb konfidentsiaalset või ärisaladust sisaldavat teavet ning põhjendada oma sellekohast hinnangut.

6 Apellantidega peetud kirjavahetuse järel võttis konkurentsi peadirektoraat 2011. aasta detsembris vastu autoklaasi otsuse mittekonfidentsiaalse versiooni, mis pidi avaldatama komisjoni veebisaidil. Kõnealusest kirjavahetusest ilmneb, et konkurentsi peadirektoraat ei rahuldanud apellantide taotlusi kustutada teave, mis oli esitatud autoklaasi otsuse põhjenduses 246 ja 122. joonealuses märkuses.

7 Tuginedes komisjoni 23. mai 2001. aasta otsuse 2001/462/EÜ, ESTÜ, ärakuulamise eest vastutavate ametnike pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (EÜT L 162, lk 21; ELT eriväljaanne 08/02, lk 151) artiklile 9 väljendasid apellandid ärakuulamise eest vastutavale ametnikule oma vastuseisu selles suhtes, et avaldatakse esiteks teavet, mis sisaldab klientide nimesid ja asjassepuutuvate toodete kirjeldust ning ka mis tahes muud teavet, mille alusel on võimalik mõni klient identifitseerida, ja teiseks autoklaasi otsuse põhjenduse 726 ühe lause osa.

8 Ärakuulamise eest vastutav ametnik esitas apellantide taotluse suhtes oma seisukoha vaidlusaluses otsuses.

9 Sissejuhatuseks märkis ärakuulamise eest vastutav ametnik esiteks, et komisjoni teatis, mis käsitleb kaitset trahvide eest ja trahvide vähendamist kartellide puhul (ELT 2006, C 298, lk 17), ei tekita apellantidele õiguspärast ootust, mis takistaks komisjonil avaldada ametisaladuse alla mittekuuluvat teavet. Pealegi ei vääri mingit erilist kaitset apellantide huvi selle vastu, et ei avaldataks nende selle

saladuse alla mittekuuluva tegevuse üksikasju. Ärakuulamise eest vastutav ametnik ei ole ka pädev otsustama mittekonfidentsiaalse teabe avaldamise vajalikkuse ega komisjoni sellekohasest üldisest poliitikast tulenevate riivete üle.

10 Teiseks lükkas ärakuulamise eest vastutav ametnik tagasi argumendi, mille kohaselt on avaldatava teabe ulatust käsitlev varasem komisjoni praktika komisjonile siduv. Ärakuulamise eest vastutav ametnik meenutas ka, et kavandatud avaldamine ei puudutanud avalduste allikaid ja muid nimetatud teatise alusel esitatud dokumente, toonitades, et ta ei ole pädev otsustama kavandatava avalikustamise ulatuse üle võrdse kohtlemise põhimõtte seisukohast.

11 Täpsemalt, vaidlusaluses otsuses analüüsitakse peamiselt apellantide esitatud kahte argumenti. Esimene argument, mida hinnati selle otsuse põhjendustes 22–35, käsitleb vaidlusaluse teabe kui sellise konfidentsiaalsust ning teine argument, mida hinnati vaidlustatud otsuse põhjendustes 36–45, käsitleb füüsiliste isikute identiteedi kaitset.

12 Esimese argumendi kohta leidis ärakuulamise eest vastutav ametnik esiteks, et teave klientide nimede ja asjaomaste toodete kirjelduse kohta oli oma laadilt ja autoklaasi turu eripärasid arvestades teada ka väljaspool apellante, teiseks, et see teave oli vananenud ning kolmandaks, et see teave puudutas rikkumise olemust ennast ning selle avalikustamist dikteerivad ka kahju saanud isikute huvid. Lisaks, kuna apellandid esitasid konkreetseid argumente, et tõendada teabe konfidentsiaalsust vaatamata selle üldisele laadile, nagu eespool kirjeldati, järeldas ärakuulamise eest vastutav ametnik analüüsi tulemusel, milles võeti arvesse kolme kumulatiivset tingimust, et asjassepuutuv teave ei kuulu ametisaladuse alla.

13 Teise argumendi suhtes tugines ärakuulamise eest vastutav ametnik Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. detsembri 2000. aasta määruse (EÜ) nr 45/2001, üksikisikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ühenduse institutsioonides ja asutustes ning selliste andmete vaba liikumise kohta (EÜT 2001, L 8, lk 1; ELT eriväljaanne 13/26, lk 102), artiklile 5 ja rahuldas osaliselt apellantide taotluse.

14 Kuna vaidlusaluse otsuse artiklis 3 jäeti taotlus ülejäänud osas rahuldamata, esitasid apellandid hagi, milles paluti see otsus tühistada osas, milles jäeti nende taotlus rahuldamata.

15 Esimese kohtuastme menetluses lubas komisjon apellantidele, et ta ei täida vaidlusalust otsust kuni vaidlustatud kohtuotsuse kuulutamiseni, mistõttu ei pidanud nad vajalikuks taotleda asjakohaste ajutiste meetmete võtmist.

16 Kuna vaidlustatud kohtuotsusega jäeti apellantide hagi rahuldamata, esitasid nad käesoleva määruse punktis 1 viidatud apellatsioonkaebuse, mida nad põhjendasid kolme väitega. Esimene apellatsioonkaebuse väide puudutab õigusnormi rikkumist Üldkohtu poolt seetõttu, et ta järeldas, et komisjoni presidendi otsuse 2011/695/EL, ärakuulamise eest vastutava ametniku ülesannete ja pädevuse kohta teatavates konkurentsimenetlustes (ELT L 275, lk 29), artiklis 8 ette nähtud ärakuulamise eest vastutava ametniku pädevus piirdub ainult vastuse andmisega küsimusele, kas teave, mida komisjon kavatseb avaldada, on ärisaladus või igal juhul konfidentsiaalne. Ka teine apellatsioonkaebuse väide puudutab õigusnormi rikkumist Üldkohtu poolt, ent seda seetõttu, et ta järeldas, et vaidlusaluses otsuses ei ole rikutud õiguspärase ootuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid. Lõpuks leiavad apellandid apellatsioonkaebuse kolmandas väites, et Üldkohus kaldus kõrvale kohtupraktikast ilma, et ta seda piisavalt põhjendaks.

17 Pärast seda, kui Üldkohus hagi rahuldamata jättis, väljendas komisjon oma kavatsust asuda vaidlusalust otsust viivitamata täitma, ootamata seekord ära Euroopa Kohtu otsuse kuulutamist apellatsioonkaebuse suhtes, mille esitasid vaidlustatud kohtuotsuse peale apellandid. Neid asjaolusid arvestades esitasid viimased käesoleva ajutiste meetmete kohaldamise taotluse.

Poolte nõuded

18 Apellandid paluvad Euroopa Kohtul:

— peatada vaidlustatud kohtuotsuse resolutsiooni täitmine ja vaidlusaluse otsuse artikli 3 kohaldamine kuni apellatsioonkaebuse lahendamiseni;

— määrata mis tahes muid meetmeid, mis on neid asjaolusid arvestades õiged ja sobivad, ning

— mõista kohtukulud välja vastustajalt.

19 Komisjon palub, et ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jäetaks rahuldamata ja et kohtukulud mõistetaks välja apellantidelt.

Ajutiste meetmete kohaldamise taotluse analüüs

20 Olgu meenutatud, et Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 60 esimese lõigu kohaselt ei ole Üldkohtu otsuse peale esitatud apellatsioonkaebusel üldjuhul peatavat toimet. Ent ELTL artikli 278 alusel võib Euroopa Kohus vaidlustatud kohtuotsuse täitmise peatada, kui tema arvates asjaolud seda nõuavad.

21 Euroopa Kohtu kodukorra artikli 160 lõige 3 näeb ette, et ajutiste meetmete kohaldamise taotluses tuleb nimetada „hagi ese, kiireloomulisust põhjendavad asjaolud ning fakti- ja õigusväited, mis esmapilgul õigustavad taotletava ajutise meetme kohaldamist”. Nii võib ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik määrata kohaldamise peatamise ja muude ajutiste meetmete kohaldamise, kui on tõendatud, et nende määramine on esmapilgul faktiliselt ja õiguslikult põhjendatud (*fumus boni iuris*), ning kui ajutiste meetmete kohaldamise küsimus on kiireloomuline selles mõttes, et olulise ja hüvitamatu kahju vältimiseks selle poole huvidele, kes ajutiste meetmete kohaldamist taotleb, on vajalik, et ajutiste meetmete kohaldamine määratakse ja neid kohaldatakse enne asja lahendamist põhimenetluses. Need tingimused on kumulatiivsed, mistõttu kui ka üks nendest tingimustest on täitmata, tuleb ajutiste meetmete kohaldamise taotlus jätta rahuldamata. Ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik kaalub vajaduse korral ka asjas esinevaid huve (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs*. ANKO, C-78/14 P-R, EU:C:2014:239, punkt 14 ja seal viidatud kohtupraktika).

22 Taotletud ajutiste meetmete kiireloomulisuse küsimuses on apellandid lähtuvalt kaalutlusest, et asjassepuutuv teave ise väärib kaitset, seisukohal, et kuna tegemist on konkreetse äriteabega, mis sisaldab niisuguseid andmeid nagu klientide nimed, asjassepuutuvate toodete kirjeldused ja muu teave, mis võimaldab identifitseerida apellantide teatud kliendid, ei saa vaidlusaluse otsuse hilisem tühistamine nende andmete avalikustamise mõjus heastada. Nimelt võimaldab see avaldamine kolmandatel isikutel selle teabega tutvuda ja seda kasutada, tuletades sellest ka muud kaubanduslikku teavet, mille salastatus ei oleks enam tagatud ja mis puudutab hinna arvutusi, hinna muudatusi ja muu rahalist teavet. Seetõttu tekitab see avaldamine apellantidele olulist ja hüvitamatut kahju, mis on piisavalt ette nähtav ja tõenäoliselt ka tekib.

23 Hagejatele tekitatav kahju on hüvitamatu, kuna alustuseks on teabe teatud publikule teatavakstegemisel kohene ja ümberpööramatu mõju, mistõttu ei saa vaidlusaluse otsuse tühistamine hüvitada teatavakstegemisega tekitatud kahju. See käib asjassepuutuva teabe ja selle avalikustamist keelava otsuse kohta, mis tehakse pärast avalikustamist. Edasi, hagejate rahaline kahju ei ole arvudes väljendatav. Nimelt, esiteks tuleneb Euroopa Kohtu kohtupraktikast, eelkõige Euroopa Kohtu asepresidendi määrusest komisjon *vs*. Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558), et see kahju võib varieeruda nii oma laadilt kui suuruselt olenevalt sellest, kas isikud, kes teabega tutvuda saavad, on hagejate kliendid, konkurendid, tarnijad või hoopis finantsanalüütikud või laia avalikkuse hulka kuuluvad isikud. Selle kohta täpsustavad hagejad, et võimatu on kindlaks teha kõigi nende isikute arvu

ja staatust, kes võivad asjassepuutuvat teavet saada ja seega hinnata teabe avaldamisest tekkivat konkreetset negatiivset mõju. Teiseks peavad hagejad seoses autoklaasi otsusega juba tegelema teatud arvu kahju hüvitamise nõuetega kas otseselt kostjana või solidaarvastutuse tõttu selle otsuse teiste adressaatidega. Seda konteksti arvestades nõrgestaks asjassepuutuva teabe avaldamine hagejate positsiooni nendes kohtumenetlustes ja ka läbirääkimistel võimaliku kohtuvälise kokkuleppe saavutamiseks. Lõpuks leiavad hagejad, et asjassepuutuva teabe avaldamisest tulenevaid negatiivseid rahalisi tagajärgi ei saa kogu ulatuses arvuliselt väljendada, sest arvestades kõiki summasid, mida hagejad kohustuvad tasuma kahju hüvitamiseks või kokkulepete alusel, ei ole võimalik määratleda arvudes seda osa, mis tuleneb ainult ja otseselt asjassepuutuva teabe avalikustamisest.

24 Komisjon vaidleb kõigepealt vastu sellele, et tegemist on teabega, mida tuleb kaitsta. Kui teave oleks tõesti kaitset vajav, tuleks seda kaitsta vaid asja sisulise menetlemise lõpuni, juhul kui kohus leiab, et apellatsioonkaebuse teine väide on põhjendatud.

25 Hagejate konkreetsete argumentide kohta märgib komisjon esiteks, et Euroopa Kohtu asepresidendi määruses komisjon *vs.* Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) antud juhised ei ole käesolevale asjale ülekantavad, kuna erinevalt asjast, milles tehti see määrus, ei ole käesolevas asjas vaidlustatud seda, et asjassepuutuv teave ei sisalda ärisaladust või muud konfidentsiaalset laadi teavet. Selle taustal lisab komisjon, et alusetu on argument, et asjassepuutuva teabe avaldamine võimaldab kolmandatel isikutel tuletamise teel teada saada muud kaubanduslikku teavet, mille salastatus ei oleks enam tagatud ja mis puudutab hinna arvutusi, hinna muudatusi ja muud rahalist teavet; nimelt kuna hagejad ei ole ühelgi hetkel taotlenud sellise teabe konfidentsiaalsena käsitlemist, ei peaks niisugused andmed olema ka salastatud. Lisaks ei leia ja veelgi enam ei tõenda hagejad - kes möönavad, et kahju on rahalist laadi -, et see kahju on niisugune, mis seab kahtluse alla nende püsimajäämise või vähendab oluliselt nende turuosa, kuigi selle tõendamine on Euroopa Kohtu praktika kohaselt nõutav, kui hüvitamatuks peetakse puhtalt rahalist kahju. Teisisõnu see, et avaldamine ei ole hüvitatav, ei tähenda, et kahju, mis väidetavalt selle avaldamisega tekitatakse, on ise oluline ja hüvitamatu.

26 Teiseks, mis puudutab asjassepuutuva teabe kasutamist hagejate vastu esitatud kahju hüvitamise hagides, siis väidab komisjon, et isegi kui see teave on tõesti nende hagide põhjendamisel kasulik, ei tähenda see samas, et teabe avalikustamine tekitab olulist ja hüvitamatut kahju, mida saaks vältida vaidlusaluse otsuse kohaldamise peatamisega. Komisjon märgib, et rahaline kahju, mis on seotud hüvitistega, mis võidakse hagejatelt välja mõista, ei saa tekkida otseselt viidatud teabe avalikustamisest, vaid hagejate osalemisest autoklaasi otsusega tuvastatud keelatud kokkuleppes. Nii annab asjassepuutuva teabe avalikustamine isikutele, kellele selle kokkuleppega kahju tekitati, ainult võimaluse nõuda kahju hüvitamist, tuginedes õigusele, mis on neile konkreetselt antud aluslepingutega. Komisjon lisab, et mis puudutab hüvitise summat, mis võib olla otseselt seotud asjassepuutuva teabe avalikustamisega, siis ei ole hagejad õiguslikult piisavalt tõendanud seda, et nimetatud summa tasumise kohustus võib neile tekitada rahalist kahju, mis seab ohtu nende püsimajäämise või vähendab oluliselt nende turuosasid, ega seda, et võimatu on kindlaks teha selle summa suurust, kuigi isikute arv, kellele autoklaasi otsuses tuvastatud kartelliga kahju tekitati, on piiratud.

27 Selleks et kontrollida, kas taotletud ajutised meetmed on kiireloomulised, tuleb meenutada, et ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk on tagada tulevikus tehtava lõpliku otsuse täieulatuslik toime, vältimaks lünka Euroopa Kohtu poolt tagatud õiguskaitses. Selle eesmärgi saavutamiseks tuleb hinnata kiireloomulisust selle järgi, kas ajutine meede on vajalik, et hoida ära olulise ja hüvitamatu kahju tekkimine ajutisi meetmeid taotlevale poolele (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus Lito Maieftiko Gynaikologiko kai Cheirourgiko Kentro *vs.* komisjon, C-506/13 P-R, EU:C:2013:882, punkt 18 ja seal viidatud kohtupraktika). See pool peab tõendama, et ta ei saa oodata põhimenetluses esitatud hagi lahendamist, ilma et ta ei saaks olulist ja hüvitamatut kahju (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs.* Rusal Armenal, C-21/14 P-R, EU:C:2014:1749, punkt 37 ja seal viidatud kohtupraktika).

28 Käesolevas asjas on hagejad esile toonud sisuliselt kaks põhjust, mis tekitavad neile kahju juhul, kui vaidlustatud kohtuotsuse täitmist ja vaidlusaluse otsuse kohaldamist ei peatata.

29 Esiteks, tuginedes Euroopa Kohtu asepresidendi määrusele komisjon *vs.* Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) väidavad nad, et asjassepuutuva teabe avaldamine võib neile kahju tekitada juba selle teabe laadi tõttu.

30 Selle kohta tuleb märkida, et nagu nähtub ka eelkõige selle kohtumääruse punktidest 18 ja 38, vaidlustas Pilkington Group Ltd oma tühistamishagis komisjoni hinnangu, mille kohaselt teave, mille avalikustamist määruse nr 1/2003 artikli 30 lõike 1 alusel kavandati, ei sisaldanud ärisaladust muu hulgas ELTL artikli 339 ja viidatud määruse artikli 28 lõike 1 ja artikli 30 lõike 2 tähenduses. Seetõttu lähtusid kaalutlused, mida ajutiste meetmete kohaldamise üle otsustav kohtunik arvesse võttis, et järeldada, et kiireloomulisuse tingimus oli selles kohtuasjas täidetud, nimetatud määruse punktis 47 sõnaselgelt mainitud eeldusest, et selles asjas sisaldas asjassepuutuv teave ametisaladust.

31 Ent tuleb asuda seisukohale, nagu märgib ka komisjon, et kohtuasja, milles tehti see määrus, asjaolud erinevad käesoleva kohtuasja omadest.

32 Käesolevas asjas vaidlustatud kohtuotsuse punktides 22–54 Üldkohus nimelt uuris ja lükkas tagasi kuuenda väite, millele hagejad tuginesid oma tühistamishagi põhjendamiseks ja milles nad vaidlesid vastu ärakuulamise eest vastutava ametniku hinnangule, et asjassepuutuv teave ei sisalda ärisaladust määruse nr 1/2003 artikli 30 lõike 2 ja otsuse 2011/695 artikli 8 lõike 2 tähenduses.

33 Ent ajutiste meetmete kohaldamise taotlusest nähtub, et hagejate esitatud apellatsioonkaebus ei puuduta vaidlustatud kohtuotsuse seda osa, mistõttu tuleb asuda seisukohale, et lõplikult on otsustatud, et asjassepuutuv teave ei sisalda ärisaladusi. Sellest tuleneb, et käesolevas asjas tuleb kiireloomulisuse analüüsimisel – erinevalt sellest, mida pidas vajalikuks ajutiste meetmete üle otsustav kohtunik Euroopa Kohtu asepresidendi määruses komisjon *vs.* Pilkington Group (C-278/13 P(R), EU:C:2013:558) - lähtuda eeldusest, et asjassepuutuv teave ei kuulu ametisaladuse alla.

34 Lisaks ei saa ainult asjaolust, et asjassepuutuva teabe avalikustamine võib rikkuda õiguspärase ootuse ja võrdse kohtlemise põhimõtteid, nagu väidavad hagejad oma apellatsioonkaebuse teises väites, järeldada, et seda teavet tuleb pidada ametisaladuse alla kuuluvaks ja et seetõttu põhjustab selle avalikustamine hagejatele olulist ja hüvitamatut kahju. See asjaolu – isegi kui see oleks tõendatud – tooks kõige enam kaasa komisjoni kohustuse teavet mitte avalikustada, nagu möönab ka see institutsioon.

35 On küll tõsi, nagu kinnitavad ka hagejad, et niisuguse teabe avaldamisel, nagu on asjassepuutuv teave, on pöördumatu mõju, sest vaidlusaluse otsuse tühistamine ei saa teabe avalikustamise mõju enam neutraliseerida, kuna seda teavet lugenud isikud on sellest kohe ja pöördumatult teadlikud. Edasi, komisjon ei ole ka täpsustanud põhjuseid, miks kaalutlused, mille alusel ta otsustas peatada asjassepuutuva teabe avalikustamise vaidlustatud kohtuotsuse kuulutamist oodates – kusjuures see otsus kuulutati pärast umbes 25 kuud kestnud menetlust - ei ole enam asjakohased selleks, et kallutada teda asjassepuutuva teabe avalikustamist peatama nüüd, oodates Euroopa Kohtu otsuse kuulutamist menetluses, milles lahendatakse sisuliselt hagejate apellatsioonkaebus.

36 Kuid selleks, et ajutiste meetmete võtmiseks oleksid tingimused täidetud, ja et eelkõige oleks täidetud kiireloomulisuse nõue, peab asjassepuutuva teabe avalikustamise tagasipöördumatus suutma tekitada hagejatele olulist ja hüvitamatut kahju.

37 Ent selles küsimuses olgu meenutatud, et kuigi niisuguse kahju esinemise tõendamiseks ei ole nõutav, et kahju tekkimine oleks absoluutselt kindlalt tõendatud, vaid piisab, kui selle kahju tekkimine on piisava tõenäosusega ette nähtav, peab ajutisi meetmeid taotlev pool siiski tõendama asjaolusid, millest

tuleneb olulise ja hüvitamatu kahju tekkimise tõenäosus (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus HFB jt *vs*. komisjon, C-335/99 P(R), EU:C:1999:608, punkt 67, ja Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs*. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punkt 37).

38 Käesolevas asjas piirduvad hagejad väitega, et asjassepuutuv teave sisaldab konkreetset kaubanduslikku teavet niisuguste andmetega, nagu klientide nimed, asjassepuutuvate toodete kirjeldused ja muu teave, mis võimaldab identifitseerida apellantide teatud kliendid, ning selle teabe avalikustamine iseenesest võib neile põhjustada kahju seetõttu, et see võimaldab kolmandatel isikutel asjassepuutuva teabega tutvuda ja seda kasutada muu hulgas ka selleks, et viidatud teabest tuletada muud kaubanduslikku teavet, mille salastatus ei oleks enam tagatud ja mis puudutab hinna arvutusi, hinna muudatusi ja muud rahalist teavet.

39 Ent kõigepealt tuleb selles küsimuses toonitada, et hagejad ei ole esitanud mingeid tõendeid, millest nähtuks, et asjassepuutuva teabe avalikustamine võimaldaks kolmandatel isikutel tuletamise teel teada saada muud kaubanduslikku teavet, mistõttu peaks see teave jääma konfidentsiaalseks.

40 Lisaks on tõesti otsustatud, et ärisaladuste avalikustamine võib põhjustada kahju, mis seisneb selles, et kui konfidentsiaalne teave on juba avaldatud, ei võimalda vaidlusaluse otsuse hilisem tühistamine ELTL artikli 339 ja põhiõiguse ametisaladuse kaitsele rikkumise tõttu neutraliseerida selle teabe avaldamisest tingitud tagajärgi. Nimelt saaksid asjassepuutuva ettevõtja kliendid, konkurendid ja tarnijad ning ka finantsanalüütikud ja lai avalikkus tutvuda asjassepuutuva teabega ja seda vabalt kasutada, mis tekitaks nimetatud äriühingule olulist ja hüvitamatut kahju (vt selle kohta Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs*. Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punktid 46–48).

41 Ent sama ei kehti niisuguse teabe avalikustamise kohta, mida ei saa pidada ametisaladuse alla kuuluvaks.

42 Ent nagu nähtub käesoleva määruse punktist 33, tuvastas Üldkohus vaidlustatud kohtuotsuse punktides 36–40, ilma et hagejad seda apellatsioonkaebuses kahtluse alla seaksid, esiteks, et asjassepuutuv teave ja eelkõige teave klientide isikute kohta oli juba teada piiramata isikute ringile, eriti arvestades autoklaasi turu eripäraks olevat turu läbipaistvuse taset, ja teiseks, et see teave oli Üldkohtu praktika tähenduses vananenud, sest tegemist oli viie aasta vanuse või veelgi vanema teabega alates vaidlusalusest avaldamisest.

43 Seetõttu ei ole hagejad suutnud tõendada, et hoolimata sellest, kas asjassepuutuv teave kuulub või ei kuulu ametisaladuse alla, võiks selle avalikustamine tekitada neile kahju juba üksi selle teabe laadi tõttu.

44 Mis puudutab hagejatele väidetavalt tekkinud kahju teist põhjust, siis väidavad nad, et asjassepuutuva teabe avalikustamine nõrgestaks nende positsiooni esiteks käimasolevates kohtumenetlustes, milles lahendatakse kahju hüvitamise nõudeid ja mille poolteks nad on kas otseselt või solidaarvastutuse tõttu autoklaasi otsuse teiste adressaatidega, ja teiseks läbirääkimistel võimalike kohtuväliste kokkulepete saavutamiseks.

45 Selles küsimuses tuleb meenutada, et nagu märgib ka komisjon oma kirjalikes seisukohtades, tuleneb Euroopa Kohtu väljakujunenud kohtupraktikast, et kui taotletakse liidu õigusakti kohaldamise peatamist, on taotletud ajutise meetme kohaldamine põhjendatud üksnes juhul, kui vaidlusalune akt on väidetava olulise ja hüvitamatu kahju tekkimise määrav põhjus (Euroopa Kohtu presidendi määrused Akhras *vs*. nõukogu, C-110/12 P(R), EU:C:2012:507, punkt 44, ja Hassan *vs*. nõukogu, C-168/12 P(R), EU:C:2012:674, punkt 28, ning Euroopa Kohtu asepresidendi määrus EDF *vs*. komisjon, C-551/12 P(R), EU:C:2013:157, punkt 41).

46 Ent kohustus hüvitada kahju, mille ettevõtja on tekitanud liidu konkurentsiõiguse normide rikkumise tõttu, kuulub ettevõtja eraõigusliku vastutuse valdkonda. Seetõttu ei teki kahju, mis on väidetavalt seotud kahju hüvitamise hagidega ja läbirääkimistega kohtuväliste kokkulepete saavutamiseks, mitte asjassepuutuva teabe avalikustamisest komisjoni poolt, vaid konkurentsiõiguse normide rikkumisest hagejate poolt, nagu see on tuvastatud autoklaasi otsuses.

47 Tõsi, üldreeglina on kohtumenetlustes, mille ese on konkurentsiõiguse normide rikkumisest tulenev kahju hüvitamise nõue, tõendamiskoormis hagejal, kes väidab, et talle on rikkumisega kahju tekitatud. Selle kohta nähtub selgelt komisjoni kirjalikest seisukohtadest, et asjassepuutuv teave hõlbustab tõesti niisuguste tõendite esitamist hagejatelt kahju hüvitamist nõudvate isikute poolt, kuna see teave annab viimaste käsutusse tõendeid, millele nad muidu tugineda ei saaks.

48 Ent isegi kui siseriiklik menetlusõigus ei kohusta kahju hüvitamise menetluses kostjat esitama tõendeid, mis tema enda vastutust tõendaksid, ei keela see õiguslik asjaolu komisjoni avalikustamast teavet ainult sel põhjusel, et see teave võib niisuguseid tõendeid sisaldada ja seega kostja positsiooni nõrgestada.

49 Nimelt tähendaks see, et komisjonilt nõutaks teabe konfidentsiaalsena hoidmist ainult selleks, et kaitsta liidu konkurentsiõiguse normide rikkumist tuvastava otsuse adressaatide huvi takistada kahju hüvitamist nõudvatel isikutel tutvuda asjakohaste tõenditega.

50 Tunnustades selle huvi olulisust muu hulgas seetõttu, et see on osa kaitseõigustest niisugust liiki menetluses, ei näe erinevalt läbipaistvuse kohustusest, mida komisjon on kohustatud täitma ELL artikli 15 alusel ja käesolevas asjas täpsemalt määruse nr 1/2003 artikli 30 alusel, ükski liidu õiguse norm siiski ette komisjoni kohustust nimetatud huvi kaitsta, kohustades teda hoidma konfidentsiaalsena teavet nagu see, millega on tegemist käesolevas asjas. Teiseks, Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. novembri 2014. aasta direktiiv 2014/104/EL teatavate eeskirjade kohta, millega reguleeritakse liikmesriikide õiguse kohaseid kahju hüvitamise hagisid liikmesriikide ja Euroopa Liidu konkurentsiõiguse rikkumise korral (ELT L 349, lk 1), artikli 5 lõige 5 näeb sõnaselgelt ette, et ettevõtjate huvi vältida konkurentsiõiguse rikkumisele järgnevaid kahju hüvitamise hagisid ei kujuta endast kaitset väärivat huvi.

51 Lisaks, isegi kui eeldada, et asjassepuutuva teabe avalikustamist võib pidada hagejatele tekkiva kahju määravaks põhjuseks ja et küsimuse all olev huvi väärib iseenesest kaitsmist, tuleb meenutada, et nagu nähtub ka käesoleva kohtumääruse punktist 27, tuleb kiireloomulisust hinnata selle järgi, kas ajutine meede on vajalik, et hoida ära olulise ja hüvitamatu kahju tekkimine ajutisi meetmeid taotlevale poolele.

52 Selle kohta tuleb esiteks märkida, et nagu hagejad ka ise kinnitavad, on tegemist rahalise kahjuga.

53 Ent Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt ei saa rahalist kahju – välja arvatud erakorralistel asjaoludel – pidada hüvitamatuks, kuna rahaline hüvitis on üldjuhul sobiv, et ennistada isiku jaoks, kelle õigusi on riivatud, kahju tekkimisele eelnenud olukord. Selline kahju võib saada hüvitatud muu hulgas ELTL artiklite 268 ja 340 alusel esitatud kahju hüvitamise hagi raames (Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs.* Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).

54 Siiski võib rahalist kahju pidada hüvitamatuks, kui seda ei saa täielikult hüvitada – see olukord võib tekkida juhul, kui kahju, isegi kui see tekib, ei saa arvudes väljendada (Euroopa Kohtu asepresidendi määruskomisjon *vs.* Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punkt 52 ja seal viidatud kohtupraktika).

55 Käesolevas asjas väidavad hagejad, et vaidlusalust kahju ei saaks arvudes väljendada Euroopa Liidu vastu võimalikult esitatava kahju hüvitamise hagi korral, mida võidakse teha siis, kui nende apellatsioonkaebus rahuldatakse, sest arvestades kõiki summasid, mida hagejad kohustuvad tasuma kahju hüvitamiseks või kokkulepete alusel, ei ole võimalik määratleda arvudes seda osa, mis tuleneb ainult ja otseselt asjassepuutuva teabe avalikustamisest.

56 Selle kohta tuleb meenutada, et juba on otsustatud, et võimaliku kahju hüvitamise hagi raames rahalise kahju hüvitamise ebakindlust ennast ei saa pidada asjaoluks, mis tõendaks sellise kahju hüvitamatust. Nimelt on ajutiste meetmete kohaldamise staadiumis paratamatult ebakindel, kas võimaliku kahju hüvitamise hagi raames, mis võidakse esitada pärast vaidlustatud akti tühistamist, rahaline kahju hiljem ikka hüvitatakse. Samas ei ole ajutiste meetmete kohaldamise menetluse eesmärk asendada sellist kahju hüvitamise menetlust, et ebakindlus kõrvaldada, kuna selle menetluse eesmärk on üksnes tagada tulevase lõpliku otsuse, mis tehakse sisulises menetluses - käesoleval juhul tühistamismenetluses -, mille suhtes ajutiste meetmete kohaldamise menetlus on kõrvalmenetlus, täielik tõhusus (Euroopa Kohtu presidendi määrus Alcoa Trasformazioni *vs.* komisjon, C-446/10 P(R), EU:C:2011:829, punktid 55-57, ja Euroopa Kohtu asepresidendi määrus komisjon *vs.* Pilkington Group, C-278/13 P(R), EU:C:2013:558, punkt 53).

57 Seetõttu ei saa olla tulemuslikud hagejate argumendid, millega tahetakse tõendada, et asjassepuutuva teabe avalikustamine tekitaks neile hüvitamatut kahju.

58 Teiseks tuleb asuda seisukohale, et ei ajutiste meetmete kohaldamise taotluses ega ka suulistes seisukohtades ei esitanud hagejad asjaolusid, mis tõendaksid, et kahju, mis nende arvates tekib, oleks oluline.

59 Täpsemalt, arvestades, et nagu nähtub ka käesoleva kohtumääruse punktist 46, saab see väidetav kahju tegelikult olla seotud ainult autoklaasi otsuses tuvastatud liidu konkurentsiõiguse normide rikkumisega tekitatud kahjuga, oleks hagejad pidanud käesolevas menetluses kui mitte esitama täpsed arvandmed kahju kohta, mis neilt asjassepuutuva teabe avalikustamise tõttu välja nõutakse või võidakse nõuda, siis vähemalt nende käsutuses oleva äri- ja finantsteabe, mis lubaks Euroopa Kohtul hinnata – võttes arvesse muu hulgas asjassepuutuva rikkumise esemeks olevate toodete müügi käivet ja nende tootmiskulusid – nende hüvitamiskohustuse tõenäolist ulatust ja ka selle suhtelist suurust võrreldes selle kontserni rahalise suutlikkusega, kuhu nad kuuluvad. Vastates 10. detsembri 2015. aasta istungil ajutiste meetmete üle otsustava kohtuniku poolt neile esitatud küsimusele, kordasid hagejad vaid oma argumentatsiooni, mille kohaselt ei ole nad suutelised kahju seda osa kindlaks tegema, selgitamata aga põhjuseid, miks neil ei ole võimalik esitada kas või ligilähedasi prognoose rahalise mõju kohta hagejatele seoses neile süüks pandud liidu konkurentsiõiguse normide rikkumisega, lähtudes näiteks juba neile esitatud kahju hüvitamise nõuetest.

60 Kõigist eespool esitatud kaalutlustest tuleneb, et hagejad ei ole tõendanud, et vaidlustatud kohtuotsuse ja vaidlusaluse otsuse täitmine võib neile tekitada olulist ja hüvitamatut kahju. Sellest tuleneb, et kiireloomulisuse tingimus ei ole täidetud, mistõttu tuleb käesolev ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata jätta, ilma et tuleks uurida, kas esineb *fumus boni iuris*, või kaaluda erinevaid huve.

Esitatud põhjendustest lähtudes otsustab Euroopa Kohtu asepresident:

1. Jätta ajutiste meetmete kohaldamise taotlus rahuldamata.

2. Otsustada kohtukulude kandmine edaspidi.

Allkirjad